

Pláštík svatého Martina

tentokrát vychází jako **PLÁŠŤ č. 2, roč. 15**
a tedy nejen pro děti

Slovo Otce Jiřího: Vzhledem k tomu, že se na jaře mnoho akcí zrušilo a pak přesunulo a přesunutě se opět přesouvaly nebo omezovaly, rozhodli jsme se tedy tradiční prázdninový Plášť nevydávat a zahrnout to nejdůležitější z letních informací do této jeho přílohy: Pláštíku. Aktuality týkající se života farnosti sledujte prosím na stránkách www.farnostblansko.cz a nebo na fb.

Děkuju všem, kdo se podílíte na životě farnosti v dobách klidných a neklidných. Věřím, že se i díky nám stává církev, jejíž jsme s naší farností součástí, pro nás i ostatní duchovním zázemím, rodinou.

Boží požehnání a milost Ducha svatého vám všem!

Pláštík je příloha tvořená dětmi (a dospělými) pro děti (i dospělé). I vy se můžete podílet na obsahu příštího čísla. Proto pokud máte nějaké náměty, nápady nebo příspěvky nebojte se a posílejte je na mail: plastiksvmartina@gmail.com 😊

Na tomto čísle se podíleli: Dominik Hudec, Martin Mokřý, Anička a Maruška Prudcí, Klárka, Zuzka, Monča a Jana Sedlákovy, Jitka Sedláková, Jitka Svobodová, Eliška Vašíčková, Lucie Havlenová, Vendula Zachovalová a Otec Jiří.

NOC KOSTELŮ

I v letošním roce se stejně jako loni uskuteční v našem kostele akce "Noc kostelů", a to 12. 6. 2020. Tento ročník bude velmi výjimečný. I přes veškerá opatření a omezení, která panovala v naší zemi, se podařilo mnoho věcí. Žáci výtvarného oboru ZUŠ Blansko stihli během podzimu navštívit prostory kostela, vytvořit si skici, které poctivě zpracovávali v čase, kdy byli v hodinách výtvarného oboru. Malou ukázkou z těchto děl jsme mohli vidět při výstavě v knihovně. A právě během Noci kostelů, akce podporované Jihomoravským krajem, budeme moci vidět další z prací žáků. Vernisáž výstavy proběhne kolem 18:45 hodin ve věži našeho kostela. Ve věži pak budeme moci shlédnout výstavu až do září 2020.

Noc kostelů bude, ale výjimečná také svým programem. Více než jindy jsme si v čase různých omezení uvědomili, jak důležité jsou pro náš život živé vztahy. Pro věřící pak i vztah s Bohem. A jak víme, udržovat živý vztah to chce krom osobního setkání také komunikaci. S Bohem komunikujeme v modlitbě, která má mnoho podob. A tak v letošní Noci kostelů bude pozvání také k účasti na modlitbě různých farních modlitebních společenství. Více informací a program na webu farnosti.

Motto letošní noci kostelů je:

**„Učinil jsi měsíc k určování času... Přivádíš tmu, NOC se snese... Slunce vychází.
Člověk vyjde za svou práci.“** (Žalm 104,19-23)

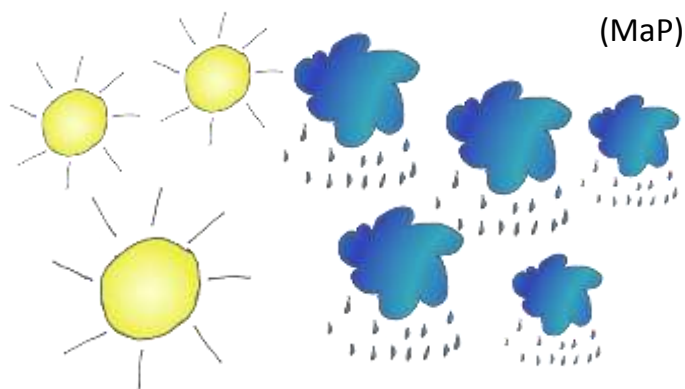
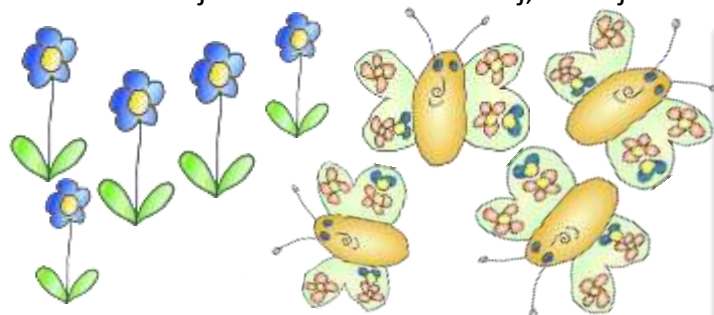
V letošním roce měla připadnout Noc kostelů na 5. června, což je také Mezinárodní den životního prostředí. Autoři motto se proto pokusili spojit téma Noci otevřených kostelů, tedy míst, kde lidé chválí Boha za stvoření, za život, s tématem úcty k životnímu prostředí. Pro mnohá místa asi nebude snadné toto téma propojit. Ale nic to nemění na tom, abychom si všimli, že Bible svět přírody okolo nás velmi vážně vnímá a nezůstává k ní lhostejná.

Koník svatého Martina a rouška

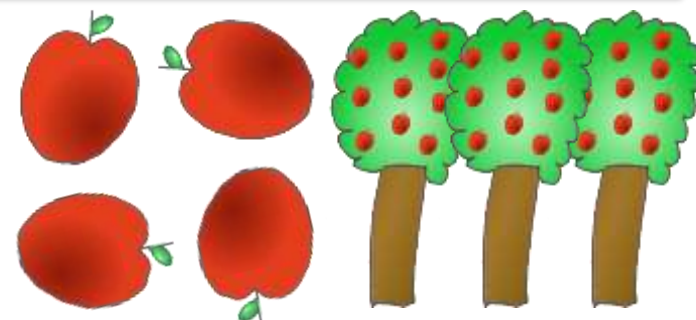
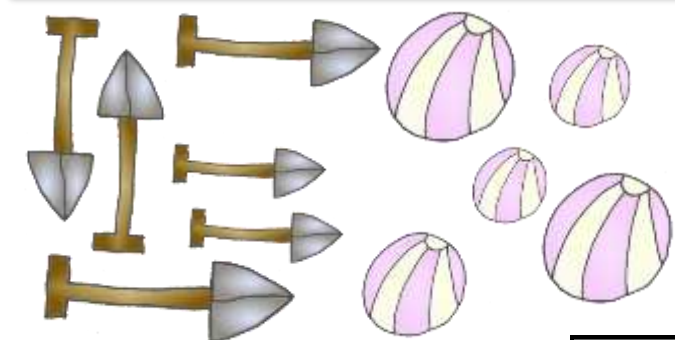

Čeho je víc?

U každé dvojice obrázků zakroužkuj, čeho je víc!

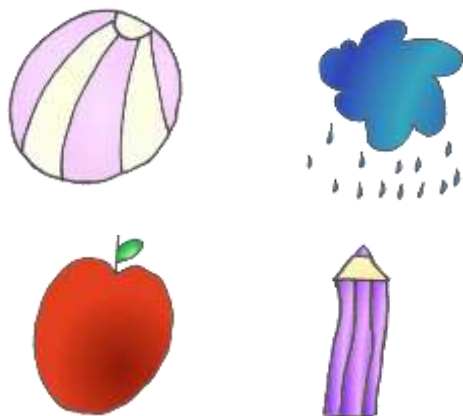

(MaP)

Sudoku pro všechny

Zahrajte si dětské sudoku s našimi obrázky.

Doplňte obrázky tak, aby se neopakovaly v žádném řádku, sloupci nebo čtverci.

2				6	1
	4	3	1		
1				3	
				4	
5					3
	2	1	3		6

Doplňte čísla tak, aby se neopakovala v žádném řádku, sloupci nebo čtverci.

	1		
3		1	
4			
		2	

Postřehy a příspěvky

Jarňáky

Všechno začalo na farním dvoře, kde jsme se sešli s dětmi, které chtěli jet také. Poté jsme sešli na vlakovou zastávku a jeli vlakem do Skalice nad Svitavou. Tam jsme počkali na autobus a jeli do Bedřichova. Mezitím tam dojeli i s našimi zavazadly. V Bedřichově jsme se ubytovali na faře a rozdělili si pokoje. Vedoucí nás seznámili s táborovou hrou Madse – Kazugaba a s táborovou písničkou.

Během pobytu jsme hráli hry a sbírali body. Byli jsme rozděleni do čtyř skupin jménem Rakety, NASA team, Hvězdy a Strážci galaxie. Obědy nám vařili Vráblíkovi a jídlo bylo dobré. Nejvíce se mi líbila cesta odvahy. Spočívala v tom, že jsme v 8 hodin šli před hřbitov a pak jsme po jednom šli po svíčkách a na konci na nás vybaflí. V pátek jsme si uklidili pokoje a poté jsme se na památku vyfotili. Počkali jsme na autobus, který nás odvezl na nádraží, a vlakem jsme jeli do Blanska.

Děkuji všem vedoucím a kuchařům a těším se na Letňáky. (DoH)

Výročí našeho kostela

Letos si připomínáme 880 let od založení našeho kostela svatého Martina. Postavit jej nechal tehdejší jedniný moravský biskup – Jindřich Zdík z Olomouce. Od té doby se v něm rozvíjí také život naší farnosti, jejíž zrod pravděpodobně sahá až k polovině 11. století.

Chtěli bychom k tomuto výročí vydat ve spolupráci s městem tematický sborník a představit jej nejpozději o slavnosti svatého Martina. Zatím stále ještě shromažďujeme příspěvky (což není snadné :)

Rozhovory. Stále živé farní společenství.

Shodneme se jistě všichni na tom, že jsme v minulých týdnech prožívali nestandardní období, někteří s obavami, někteří v nejistotě, někteří v izolaci. Přesto naše farní společenství zůstalo živé, přinášelo naději v obavách, jistotu v nejistotě a společnost v samotě. V tomto čísle proto nenajdete tradiční rozhovor, ale na Plášťkové otázky odpovídá hned několik dotázaných, kteří nám ukáží živost našeho farního společenství v prošlé obtížné době.

Otče Jiří, myslím, že budu mluvit za všechny, když vyslovím veliké poděkování za možnost účastnit se online mši a prožít tak radost Velikonočních svátků i všech nedělí. V obtížném období jsme tak měli možnost pravidelné posily a možnost přijímání pozitivních zpráv. Příprava mše online ale určitě nebyla jednoduchá. My jsme u televizních obrazovek viděli jen výsledek, ale co se vše dělo kolem toho, jaké bylo zákulisí online mše?

Dokud se v půli března mohlo scházet ještě 100 lidí, tak jsme uvažovali o rozmístění lidí do kostela a na Katolický dům, případně na farní dvůr a tam přenášet průběh mše svaté.

Když se ale počet brzo omezil na 30, sešlo z toho, ale nápad s vysíláním už zůstal. Díky Jarkovi Šebelovi a jeho Alfservisu se podařilo zajistit kameru, vlny a servery a režie s obsluhou vysílání pak ležela na Martinu Dyčkovi a Vojtovi Mrázkovi. Vychytali to ale tak, že kostelní kameru i počítač obsluhovali z domova. Bohoslužby přes internet jsme přenášeli hlavně proto, abychom jako farnost nepřestávali udržovat kontakty i přes všechna omezení. A vyplatilo se to. Mohli jsme třeba být mezi prvními, kdo se ve městě dal dohromady na pomoc druhým. Založili jsme spolu s blanenskými skauty, zástupci města Blansko tým „Pomáháme Blansku“, do kterého se pak zapojila ještě městská knihovna a naše Charita. Hodně nám pomohly i farní stránky, kde jsme se snažili udržovat čerstvé informace a nabízet aktivity na doma. Jakmile mohlo být v kostele více lidí, přenosy jsme ukončili.

Během dlouhé doby, co jsme sledovali mše pomocí přímých přenosů, byly aktuálně na farních stránkách nabízeny aktivity a hry pro děti. Kdo pomáhal s touto aktivitou, kde se čerpaly náměty a nápady? Zeptala jsem se naší pastorační asistentky paní Venduly Zachovalové.

Brzy po uzavření škol se objevila ve vzduchu otázka: A co náboženství?. O. Jiří mě dal za úkol vytvořit tým katechetek, které by začaly připravovat na materiálech pro děti. Díky podpoře Vojty Mrázka, který se stará o farní webové stránky se brzy objevil prostor, kam materiály ukládat, aby byly dostupné on-line. Tým složený z několika katechetek (Dana B., Šárka D., Zdena K., Kamila M., Milana M., Anna P.) se hned pustil do práce. A jak to vlastně vypadalo? Sesbíraly se náměty, které by stály za zpracování, každá z nás zpracovala dané téma způsobem, který je jí vlastní (pracovní listy, katecheze, kvízy, obrázky...). Veškeré podklady se sešly na mém emailu. Po modlitbě k Duchu svatému jsem se dala do výběru a uspořádávání materiálů. Ty pak byly vyvěšeny na webu farnosti.

Velmi povzbudivé bylo, když rodiče poslali vyplněné pracovní listy, napsali pár řádků, jak se jim daří s materiály pracovat. Důležité pro nás byly také zprávy, že to děti nebaví, je to nesrozumitelné, anebo na to není čas.

Je škoda, že Plášťkem nejde přenést potlesk a úsměv, protože to je to co si tým katechetek za svoji práci zaslouží. A tak, pokud je potkáte, můžete jim potlesk a úsměv předat osobně (i kdybychom stále nosili roušky, tak to určitě uvidí). A já posílám úsměv a potlesk všem dětem, rodičům, dospělým i seniorům, protože vím, že mnoho z nich se také do aktivit "pro děti" pustilo s radostí.

I v době karantény byl v době velikonoční vyzdobený kostel. Oslovila jsem paní Jitku Svobodovou. Kdo se staral o výzdobu? A co farní zahrada, bylo letos dost pomocníků? Co nového na zahradě přibýlo a co se plánuje?

Začátek karantény vyšel pěkně na postní dobu, tak se kostel nezdobil. Jen se to na velikonoce nějak protáhlo a zatím to nechce skončit. Ve svatém týdnu jsme nezdobili Boží hrob, protože se nesmělo do kostela. Zato jsme mohli udělat širší vazby na velikonoce, které by jinak překážely ministrantům a malým dětem. Nejzajímavější bylo hledání místa pro tu kytku před paškálem. Musela být vidět v záběru kamery a nebýt nikde bokem. Díky technické podpoře Martina Dyčky, který nám posílal aktuální fotky se to podařilo. Byla to nová zkušenost, než jsme na to přišly, párkrát jsme si stoupily do záběru sami, ale myslím, že jsme to společně umístily dobře a Otec Jiří měl dost místa k projití a kytka byla vidět opravdu před paškálem. I když ve skutečnosti byla trochu bokem.

Na farní zahradě nebyla letos jarní úklidová brigáda, ale chodili jednotliví pomocníci, tak se to taky všechno stihlo. Vyhrabalo se listí, tráva, nachystaly se záhonky, vysela se zelenina. Jen jsem se musela naučit napsat seznam na dveře chlíva, aby pomocníci věděli, do čeho se pustit. V letošním suchém jaru jsem měla dost zalévacích pomocníků. Když bylo opravdu teplo, bylo všechno a všichni mokří.

Poslední větší akce bylo vydláždění cesty mezi LOTOSEm a mostkem přes potok, výsadba „městských keřů“, zpevnění kompostu a taky výsev trávy na dvoře. Pokud bude dobré počasí, po karanténě se nám to tam pěkně zazelená. Tatínkové zkontrolovali hračky a dětská vozidla na farním dvoře. Po několik týdnů se dalo přijít na zahradu na CESTU SVĚTLA. Jak nás má Bůh rád, že nás neopouští a připravuje pro nás krásu ve svém stvoření vidí každý, kdo na zahradu přijde. Teď v tomto zvláštním čase různých omezení třeba ke svátosti smíření nebo cestou při návštěvě kostela či pomoci s drobnými zahradnickými pracemi.

Poprosila jsem Klárku Sedlákovou, aby nám namalovala, co nejraději dělala v době, kdy nechodila do školky.

„Nejlépe mi bylo v lese u potůčku“ odpověděla Klárka a nakreslila nám to na obrázku. Klárko, obrázek se ti moc povedl, u takového potůčku by nám bylo dobře všem.

A co prvňáčci? S touto otázkou jsem šla za Zuzankou Sedlákovou. Ahoj Zuzanko, chodíš do 1. třídy, to je spousta nových věcí. Jak Ti šlo učení doma? Kdo se s Tebou učil? Co Tě bavilo a co ne. Chyběla Ti škola?

Když jsem byla doma a nechodila do školy, tak jsem se učila doma s maminkou. Hrála jsem si s Klárkou a s Barunkou (sestry). Chodila jsem na procházky v roušce. Nasadila jsem si ji, když jsem někoho potkala. V lese jsem nejraději skákala po kamenech přes potůček. Bylo mi doma dobře, ale už se těším do školy a do skautu.

Za další příspěvek děkuji Monče Sedlákové (8. třída)

Doba koronaviru

Ráno jsem brzy vstala a šla jsem se nasnídat, vyčistit zuby, převléct se... Hrála jsem na klavír. Pak jsem se snažila co nejvíc učit. „O přestávkách“ jsem pomáhala s úklidem a s vařením oběda.

Po obědě jsme vycházeli pravidelně každý den s rodinou na výlety do lesa.

Když jsme se vrátili, tak přišel i tatínek z práce a dělali jsme ještě do školy (když toho bylo hodně), hráli jsme deskové hry, četli si, vyráběli roušky, anebo pekli. Dělali jsme mazance, muffiny, buchty, beránky...

Pekli jsme také muffiny a mazanec, které jsme pak dali pečovatelské službě (muffiny jsem dělala já, mazanec sestra). Večer jsem si většinou volala, nebo psala s kamarádkami.

Sledovali jsme společně online mše a ve 20 hod jsme se každý den společně modlili za zastavení šíření koronaviru. Spát jsme chodili brzy, ale někdy jsme se dívali na film, nebo dělali něco jiného...

S rodinou jsme trávili víc času než kdy jindy, hodně uklízeli (nejen doma) a taky hodně pekli, víc jsem odpočívala...

Tato nemoc nám toho hodně vzala, ale taky nám toho hodně dala.

Dala nám možnost polepšit se, naučit a pochopit, co je v životě nejdůležitější.

A Jana Sedláková mi odpověděla na otázku: Jak jsi prožívala celé období jako rodič, jak probíhalo vaše domácí učení, s čím bylo nejvíc práce? A co děti, šlo jim to?

Jako rodič jsem období nouzového stavu prožívala s vděčností, že mohu být doma s dětmi (manžel chodil do práce a byl nám velkou oporou).

Zachovali jsme stejný režim jako obvykle. Děti se pravidelně každé dopoledne učily. Musely se domluvit, kdo zrovna bude využívat naše dva počítače. Přednost měla online výuka a test. Navzájem si pomáhaly ať už s učením, tak i se zabavením (hrou). Přitom uklízely a vařily, byly mi k ruce. Jsem ráda, že jich mám tolik, netrpěly izolovaností a nudou. Uměly se zabavit a byly šťastné.

Sama jsem se věnovala hlavně učení s naší prvňáčkou Zuzankou a ostatním jsem jen radila, když potřebovali pomoci. Byla jsem k dispozici každému.

K pohodě a relaxaci přispěly naše každodenní min. dvouhodinové procházky do přírody – prošli jsme blanenské lesy křížem krážem a někdy i zabloudili. Díky dobře vybrané době pobytu venku jsme potkávali minimum lidí a v lese mnohdy i nikoho (kromě divočáků či hada, který se nám přepíplazil přes cestu). Odpoledne jsme vyráběli roušky pro ostatní, sledovali online mše svaté, hráli hry,....byli jsme prostě spolu.

Nakupovali jsme také babičce a dělali velké úklidy, kde bylo potřeba. Rozdávali jsme radost ostatním, i když jsme se s nimi nemohli setkávat. Psali jsme jim pekli, nebo volali. Pracovali jsme na zahrádce.

Víc, než kdy jindy, jsme prožívali dohromady mše svaté, i když online. Stejně tak i společné modlitby (i v přírodě).

Měla jsem strach, hlavně na začátku všech nařízení a zákazů, ale naděje, modlitba, podpora manžela, optimismus dětí, povzbuzení O. Jiřího,....bylo každodenním balzámem na přežití.

Stav nouze nám vzal osobní kontakt s ostatními lidmi, ale potvrdil nám, co je v životě důležité.

Otázka pro někoho ze starší generace. Období karantény bylo náročné pro všechny, ale přece jen: jinak to vnímaly děti, jinak jejich rodiče a co skupina, která se řadila mezi více ohrožené než ty ostatní. Jak jste prožívala toto období, měla jste možnost sledovat mše, v čem bylo toto období pro vás přínosné...

Období karantény kvůli pandemii koronaviru jsem prožívala velmi pohodově, protože máme balkon i zahrádku, které jsme využívali, když bylo pěkné počasí. Mladí nám nakupovali, ale doma nás nenavštěvovali, ani jsem nehlídala vnoučata. Ale máme telefony, takže jsme o sobě všichni věděli. Měla jsem možnost prožívat denně mši sv. a spoustu duchovních pořadů v TV NOE a v Proglasu. Náš Otec Jiří nám v neděli podával sv. přijímání a na farním dvoře a byli jsme u svátosti smíření. Moc si toho všeho vážím. Pro mne to byla krásná odpočinková dovolená. Hodně jsem četla duchovní literaturu, takže jsem za tuto dobu vděčná a děkuji P. Bohu a P. M. za ochranu.

(E.V.)

Jak jsem prožila tuto dobu já, jako „ohrožený druh“? Občas mi dělalo problém dodržovat různá omezení, zvláště mi chybělo společenství ostatních lidí. Jsem věčná našim mladým, kteří mi pomáhali se vším, co potřebuji, Otci Jiřímu za nedělní podávání Nejsvětější svátosti – díky za všechno! Jinak pohoda, více času na modlitbu a duchovní dozrávání / také díky různým pořadům vysílaných TV NOE a rádiem Proglas.

(Jitka S.)

Co naše ovečky v době karantény jsem se ptala paní Lucie Havlenové? Kolik se letos narodilo jehňátek a co vše obnáší Tvoje péče o farní ovečky? Kdo Ti s ovečkami pomáhá?

Ovečky karantény asi ani nezaznamenaly. Snad jen podle toho, že za nimi nechodilo tolik dětí jako obvykle. Oveček přibýlo, to je pravda. Od ledna do dubna to byla celkem čtyři jehňátka. Letos se narodili dva beránci (Latte a Petrklíč) a dvě ovečky (Stracciatella a Sněženka).

Péče o ovečky je jako o každé jiné zvíře, ať už je to domácí mazlíček nebo zvíře které se chová pro užitek. Potřebuje každý den najíst a napít. Od jara do podzimu je přesouváme z jedné pastviny na druhou, kde spásají trávu. V zimě se krmí senem a řepou. Proto přes léto musíme seno nasušit

a uskladnit, abychom pro ně měli krmení na zimu. Na podzim ještě sklídíme a uskladníme řepu. To je krmení.

Taky musíme alespoň jednou za rok nechat ovečky ostříhat. Se stříháním nám pomáhá pan Ostrovský, který má speciální nůžky na stříhání ovcí. To potom ovečky po sestříhnutí zhubnou v pase tak o 15-20cm :). Vlnu potom použijí děti v různých kroužcích na vyrábění. V neposlední řadě se jim taky několikrát do roka musí vyčistit salaš a dát jim tam čistou slamu jako podestýlku. V kroužku mám dva šikovné pomocníky Dominika a Vojtu a občas nám pomůže i Esterka. No a potom mám spoustu malých a velkých pomocníků, které ani všechny neznám, ale chtěla bych jim touto cestou poděkovat. Ti nosí ovečkám suché pečivo. To mají ovečky ze všeho nejraději. Je to pro ně vlastně takové mlsání.

Kaple, kapličky a křížky kousek dál od Blanska

Kaple sv. Antonína Paduánského na Malém Kosíři

Malý Kosíř (317 m n. m.) je přírodní rezervace, která leží mezi Prostějovem a Olomoucí, poblíž obce Slatinice, asi hodinu cesty autem z Blanska. Předmětem ochrany jsou suchomilné trávníky a vřesoviště, vyskytuje se zde několik druhů vzácných motýlů, a pokud sem přijdete během dubna, můžete se potěšit krásně rozkvetlými stromy třešně křovité.

Ale Malý Kosíř je i místo duchovní s novodobou vzdušnou kaplí, která je zasvěcená sv. Antonínu Paduánskému.

Vrchol kopce byl oblíbeným místem P. Antonína Šuránka (1902 – 1982), kterého napadla myšlenka vytvořit zde poutní místo ke cti sv. Antonína. V roce 1944 zde byl postaven dřevěný kříž a konala se první pouť. Po válce ale nebyly vhodné podmínky pro stavbu pro realizaci stavby.

K myšlence se vrátil v roce 2017 starosta obce Slatinice Ondřej Mikmek. Realizace se ujal lesní inženýr Petr Tomeček. V blízkosti starého dřevěného kříže byl vztyčen 10 metrů vysoký dřevěný kříž. Kaple z modřínového dřeva z okolních lesů se začala stavět v dubnu 2018 a staviteli pomáhala jeho rodina a sousedi. Kaple byla vysvěcena 23. 6. 2018. Stavitel věnoval dílo památce svého otce, který se dokončení stavby nedožil.

Nedaleko kaple je vyhlídkový altán, ze kterého je nádherný výhled na okolí: lázně Slatiňany, v dálce Svatý Kopeček a vrchy Jeseníků.

Výlet si můžete zpestřit procházkou nebo projíždkou po NS Velký Kosíř (tamní rozhledna momentálně uzavřená). Stojí za to navštívit Kosířské lomy. Jde o již neužívané vápencové lomy, kde je možné s větším štěstím najít zkameněliny prvohorních mořských živočichů.

V Čechách pod Kosířem lze navštívit hasičské muzeum, muzeum kočárů, zajímavou rozhlednu, muzeum Zdeňka a Jana Svěrákových nebo umělou Dračí jeskyni v zámeckém parku. Zámecké interiéry obsahují cennou sbírku obrazů Josefa Mánesa.

V nedalekých Drahanovicích lze vidět pozůstatek gotické tvrze Černou věž, kde je umístěno archeologické muzeum. Ve Střížově by se dětem mohla líbit rozsáhlá zahradní železnice. Náměšť na Hané nabízí prohlídku klasicistního zámku a návštěvu zbytků starého hradu.

Vítochov

A pokud vyjedeme na druhou stranu k Bystřici nad Pernštejnem, stojí za zhlédnutí kostel sv. Michaela archanděla ve Vítochově. Patří mezi nejstarší na Moravě, je postavený z kamene, kolem něj je situovaný stále funkční hřbitov a vše je obehnané zdí, takže kostel působí dojmem malé tvrze. Byl postaven v polovině 13. století na místě bývalého pohanského pohřebiště.

Uvnitř je fresková výzdoba a románská křtitelnice. Nejvýznamnější legendou, která se ke kostelu váže, je tato:

Při své cestě do Čech se sv. Metoděj zastavil na tvrzi vladyky Dětocha, který od něj se svou družinou přijal křest a slíbil vystavět křesťanskou svatyni. Dětoch však nemohl najít vhodné místo, proto se rozhodl zasadit na několika vrších borovice kořeny vzhůru a čekat, kde se ujmou. A strom se zazelenal na kopečku, kde stála socha pohanského boha. Sochu povalil a na jejím místě vystavěl kostel, který později vysvětil sám sv. Metoděj.

Poz. red.: Na hřbitově se nachází hrob pana Paseky z Lažánek, který jako soukromý autobusák odvezl nejednu naši farní výpravu na pouť.

Nedaleko Vítochova v okolí Vírské přehrady je možnost nádherných vycházek po značených i neznačených stezkách. Na jedné z nich lze spatřit i tento kříž, který je důkazem, že díky za Boží milost nepatří jen minulosti.

Nese nápis:

Úsilím rodin Chlumských a Novotných „kde je vůle je i cesta“.

1. 9. 2009 Dej Bůh štěstí.

V Bystřici nad Pernštejnem je park hradních miniatur a pohádková alej (hned vedle velké dětské hřiště), navštívit můžete i environmentální centrum Eden a v parném létě si děti mohou svlažit nohy v potůčku na bystřickém náměstí.

Kaple Nejsvětější Trojice, Švařec

Jedná se o polodřevěnou kapli nedaleko Štěpánova nad Svatkou, kterou vystavěli v 15. století horníci, kteří v blízkosti Švařce těžili stříbro. Pozůstatky dolů ani hornické vesnice se nedochovaly, proto tato kaple zůstává jediným svědkem středověké těžební činnosti. Zajímavé je, že kapli chybí věž, sakristie a presbytář.

V okolí najdete mnoho drobných přírodních rezervací, kde nevedou žádné značené cesty a pokud chcete klidnou vycházku bez lidí, mohu jen doporučit. A pokud se chcete časem vrátit o 100 a více let, navštivte nevelkou vesničku s pouhými 44 obyvateli Lhota u Olešnice a dýchne na vás kouzlo časů minulých. Roztroušené roubenky s malými zahrádkami v kamenitých svazích, hrnečky na plotě, krávy na pastvinách kolem, kočka vyhřívající se na cestě, po které už nikdo nejezdí. A ani v tak malé zapomenuté vesničce nechybí kaple a kříž jako připomínka toho, proč tu jsme a kam směřujeme.

Pohádkové kešky v okolí Kuniček

Pokud rádi hledáte kešky, tak doporučuji Cestu za pohádkovými keškami v okolí Kuniček. Trasu lze klidně rozdělit na 2 části, kešek je tu velké množství a každá z nich nese název a obrázek oblíbené večerníčkové postavičky. Kešky jsou malé, při jejich hledání je dobré mít v mobilu geocachingovou aplikaci. Všechny jsou ale snadno dostupné, bezpečně umístěné a stoprocentně je najdete. Jen pro kočárky není terén moc vhodný. Tak lovu zdar!

Rozhovor s Martinem Mokrým

*Letos nás a naši farnost čeká velká událost. Jde o kněžské svěcení a následnou primici našeho rodáka **Martina Mokrého**. Při této příležitosti jsme Martina poprosili o odpovědi na několik otázek.*

Ahoj Martine. Jak dlouho ses připravoval na kněžské povolání?

Dohromady to bylo 7 let. První rok jsem byl v konviktu, což je takový přípravný ročník, před kněžským seminářem. Potom jsem dva roky studoval v olomouckém semináři a další tři roky v Římě. Po dokončení školy mě otec biskup vysvětil na jáhna a poslal mě na rok do Znojma, abych tam ve farnosti získal první zkušenosti.

Pamatuješ si na den, kdy ses rozhodl, že budeš knězem?

Nepamatuju. Protože se to nestalo v jeden okamžik. Přemýšlel jsem o tom delší dobu a to rozhodnutí pomalu dozrávalo. A pak jsem si někdy v březnu v roce 2013 podal přihlášku do semináře. Co si ale dobře pamatuju, je den, kdy jsem dostal od otce biskupa dopis, že mně přijímá. V tu chvíli jsem měl velkou radost a zároveň to byl pro mě takový první důkaz, že nejdu špatným směrem.

Co je to primice?

Primice je první mše svatá, kterou slouží nově vysvěcený kněz. Obvykle to bývá v jeho rodné farnosti. Pro nového kněze a pro celou farnost je to velká slavnost, na kterou přijde hodně lidí. Moje první mše v Blansku bude v sobotu 27. června, a protože se nás sejde možná tolik, že bychom se do kostela všichni nevešli, takže budeme tuto mši slavit na farním dvoře. Rád se s vámi potkám nejen na mši, ale i na pohoštění, které bude hned potom.

Moc děkujeme za rozhovor i za pozvání. Přejeme Ti hodně sil i trpělivosti a veliké díky za Tvoji obětavou službu.

Co nás čeká ve farnosti

„Noc kostelů“

 12. 6. 2020, odpoledne a večer, farní areál

15:00 výtvarný workshop ve spolupráci s ZUŠ Blansko ve farním areálu (podle Ž 104)

Mozaika farních modlitebních společenství 1:

16:45 „Mariánská družina“ – představení modlitebního společenství a růženec

17:45 Mše svatá

18:30 Křesťanské písně v podání farní schůly Martinibandu

18:45 Vernisáž výstavy k výročí 880 let kostela sv. Martina ve věži kostela (práce žáků výtvarného oboru ZUŠ Blansko)

Mozaika farních modlitebních společenství 2:

19:15 Misijní klubko,

19:45 Modlitby matek,

20:15 Modlitby otců,

20:40 Chvály s modlitbou za město a farní společenství

22:00 požehnání všem přítomným

„Boží Tělo“ a 1. svaté přijímání

 14. 6. 2020, 9:00, v kostele sv. Martina

Slavnostní mše svatá o slavnosti „Těla a Krve Páně“.

Při mši svaté **1. svaté přijímání**.

Na závěr mše svaté **průvod s Eucharistií a družičkami** na farní dvůr a požehnání (prosíme maminky o vypravení děvčat, košíčky zapůjčíme, kvítky dodáme).

Po mši svaté **první jarní farní kavárna**.

Kněžské a jáhenské svěcení

 20. 6. 2020, 9:00, katedrála sv. Petra a Pavla Brno

Kněžské svěcení **Martina Mokrého** a jáhenské svěcení **Jirky Dyčky**.

Novokněžské požehnání

 21. 6. 2020, 10:00 (po mši svaté), v kostele sv. Martina

Novokněžské požehnání **Martina Mokrého** pro blanenskou(!)

Souběžně **misijní farní kavárna**.

Primiční mše svatá

 27. 6. 2020, 15:30, kostel sv. Martina v Blansku – farní nádvoří.

Primiční mše svatá **Martina Mokrého**.

Novinky na farním webu o prázdninách:

Během prázdninových dní bude každou neděli zveřejněn 1 úkol/otázka na týden. Po zvládnutí úkolu a zaslání správné odpovědi, získá luštitel jedno z číselné řady souřadnic, kde na konci prázdnin najde poklad. Startujeme v neděli 28. 6. 2020 na webu farnosti v sekci „aktivity pro děti“

Život farnosti během prázdnin:

Farnost jako živé společenství se bude scházet k pravidelným mším svatým i během prázdnin. Zároveň nás čeká několik zajímavých událostí:

Adorace v Lažánkách

 5. 7. 2020, 10:30, kaple v Lažánkách

Slavnostní mše svatá v kapli sv. Cyrila a Metoděje.

Svatojakubská pouť ze Křtin do Křtin

 25. 7. 2020

Na pouť ze Křtin a do Křtin se vydáme společně s Otcem Peňázem (Křtiny, Sloup, Blansko, Vranov, Adamov)

Letní škola archeologie

 12. – 14. 8. 2020, farní nádvoří

Akce Muzea Blanenska „Pazourkova letní škola archeologie“.

Poutní mše svatá ve Sloupě

 16. 8. 2020, 10:30, Sloup

Poutní mše svatá naší a adamovské farnosti